

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ
У ТРЕТЬОМУ ТИСЯЧОЛІТТІ**

**МАТЕРІАЛИ
науково-практичної конференції
молодих учених, аспірантів і докторантів**

м. Біла Церква, 18 та 23 травня 2017 р.

Частина 3

Біла Церква
2017

Затверджено
вченою радою університету

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., д-р екон. наук, академік НААН, ректор;
Сахнюк В.В., д-р вет. наук, проректор з наукової та інноваційної діяльності;
Борщовецька В.Д., канд. пед. наук, декан факультету права та лінгвістики;
Мельник О.Г., канд. юрид. наук, координатор НТТМ факультету права та лінгвістики;
Резнік В.Г., ст. викладач, координатор НТТМ факультету права та лінгвістики;
Царенко Т.М., канд. вет. наук, начальник відділу науково-дослідної та інноваційної діяльності;
Сокольська М.О., зав. редакційно-видавничого відділу, відповідальний секретар.

Наукові пошуки молоді у третьому тисячолітті: матеріали науково-практичної конференції молодих учених, аспірантів і докторантів, м. Біла Церква, 18 та 23 травня 2017 р. – Біла Церква, 2017. – Ч. 3. – 63 с.

До збірника увійшли матеріали наукових пошуків молодих вчених, аспірантів та докторантів з актуальних проблем українського законодавства та психолого-педагогічні та лінгвістичні дослідження.

вивчити історичний досвід правового регулювання відносин із соціального захисту даних осіб, надання їм різноманітних видів підтримки. При дослідженні законодавства України у сфері соціального захисту безпритульних дітей можна виділити «трих китів» цієї системи: менталітет нашого народу, адже протягом всього історичного розвитку слов'янам завжди було властиво допомагати слабшим, знедоленим; державу, адже саме вона відіграла головну роль у становленні законодавства в цій сфері, створенні інфраструктури для даної соціальної групи; релігію, адже християнська віра закликає до любові до ближнього, співчуття, доброчинності. Законодавство України про соціальний захист безпритульних дітей пройшло тривалий час свого розвитку, в якому можна виокремити наступні періоди: 1) дорадянський; 2) радянський; 3) пострадянський (сучасний).

На території сучасної України соціальний захист у цілому почався з доброчинності. У часи Київської Русі проявлялися гуманність, співчуття та милість у ставленні народу до бездоглядних і безпритульних. Для таких людей утворювались спеціальні заклади, прототипи сьгоднішніх притулків, які носили назву «божедомки». Особливої уваги заслуговує розвиток законодавства починаючи з часів здобуття Україною незалежності. Дослідження міжнародно-правової нормативної бази у сфері соціального захисту людини, зокрема, дозволяє стверджувати, що на сьгоднішньому етапі розвитку відсутні спеціальні нормативно-правові акти із соціального захисту бездомних і безпритульних осіб. Існують лише деякі норми, які закріплюють право кожного на житло та на підтримку з боку держави у разі його відсутності тощо. Проте, закріплення даних положень навіть у такому об'ємі є базою для формування національного законодавства у сфері соціального захисту даної суспільної групи. Слід зауважити, що соціальний захист населення та бездомних осіб і безпритульних дітей, у тому числі, здійснюється в Україні відповідно до положень міжнародно-правових актів, ратифікованих державою.

Перед Україною на сьгоднішній день постає завдання сформувати таке законодавство у сфері соціального захисту безпритульних дітей, яке б повністю відповідало стандартам, закріпленим у міжнародно-правових актах, ратифікованих Україною, та ратифікувати ряд актів, необхідних для інтеграції держави у Європу, що в майбутньому призведе до високого рівня соціального захисту даної категорії населення та ефективності їх реінтеграції у суспільство.

УДК 34.03

ТЕРЕЩУК М.М., ст. викладач

Білоцерківський національний аграрний університет

tereschuk2004@ukr.net

КАТЕГОРІЯ «ІНТЕРЕС» ЯК КРИТЕРІЙ ДИХОТОМІ ПРАВА

Одним з провідних критеріїв, визначеним ще за часів античності є інтерес. Його значення для визначення відмінностей між публічним та приватним правом є суттєвим.

Під категорією інтересу слід розуміти одну з соціологічних та юридичних категорій, за допомогою якої розкривається взаємозв'язок між об'єктивними закономірностями та діями суб'єктів. Категорія інтересу як одного з критеріїв розмежування права на публічне та приватне являє собою вектор діяльності суб'єкта права, охарактеризовує його поведінку та остаточну мету його вчинків. Проблема визначення інтересу знайшла своє відображення у працях багатьох вчених-правознавців. Аналіз їхніх праць дає змогу декілька підходів до визначення видів інтересу, до числа яких належить об'єктивний, суб'єктивний та змішаний, що об'єднує в собі як об'єктивний, так і суб'єктивний.

На нашу думку, коли держава здійснює дії від імені суспільства, вона не може не враховувати інтереси суспільства, тому наявність об'єктивних факторів впливу на рішення такого суб'єкта є беззаперечним.

Відсутність зацікавленості суб'єкта у вчиненні юридично значущих дій в деяких випадках зумовлює відсутність правовідносин в цілому та приватно-правового характеру зокрема.

До категорії інтересу слід віднести як фактори зовнішнього впливу, зокрема матеріальні потреби суб'єкта, так і свідомість, що зумовлює досягнення суб'єктом особистих цілей. Якщо перевести категорію інтересу в площину предмету дослідження, то можна розділити її на дві окремі підкатегорії – публічний інтерес та приватний інтерес. Публічний інтерес, на думку Ю.А. Тихомирова, є інтересом суспільства, задоволення якого покладено на державу шляхом його визнання та гарантування [1, с. 68]. Звідси виходить, що публічний інтерес є не інтересом держави, а суспільства в цілому, що забезпечується державою. Такий висновок цілковито підтримує Р.Я. Демків, який стверджує, що діяльність держави спрямована на захист публічного інтересу, тобто публічний інтерес є вищим за державний [2, с. 235].

Таке положення дає підстави вважати, що держава, як суб'єкт правовідносин не може мати власного інтересу, оскільки спрямовує свої дії на задоволення інтересів суспільства.

Виходячи з такого положення, вважаємо за доцільне погодитись з думкою Н.В. Сухаревої, яка вважає, що інтереси держави – це трансформовані інтереси соціальних груп, тобто у діяльності держави знаходять свій прояв інтереси суспільства [3, с. 54]. Головним, на наш погляд, є розуміння інтересу як критерію розмежування публічного і приватного права шляхом визначення його функціональної основи.

Отже, незважаючи на те, що публічний інтерес є, в першу чергу, інтересом суспільства або окремих соціальних груп, його носієм залишається держава, яка здійснює свою владу, задовольняючи свій власний інтерес, але діючи від імені суспільства.

Список використаних джерел

1. Тихомиров Ю.А. Публичное право: учебник / Ю.А. Тихомиров. – М.: Изд-во БЕК, 1995. – 496 с.
2. Демків Р.Я. Конституційне право України: курс лекцій / Р.Я. Демків. – Львів: Львів. держ. ун-т внутр. справ, 2012. – 332 с.
3. Сухарева Н.В. Сущность административно-правовых споров / Н.В. Сухарева // Юрист. – 1999. – № 10. – С. 52–57.

УДК 346.6

БИКОВЕЦЬ О.І., асистент

Білоцерківського національного аграрного університету
yalo77@ukr.net

ПРАВОВИЙ СТАТУС УПОВНОВАЖЕНОЇ ОСОБИ В СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Реформа у сфері публічних закупівель пов'язана із політичними, правовими, соціальними, фінансовими, інституційними, етичними та технологічними завданнями, розв'язання яких сприятиме сталому соціально-економічному розвитку держави, конкурентоспроможності економіки та динамічній інтеграції України в міжнародні ринки, зокрема в спільний ринок ЄС. Важливим завданням інституційної реформи є професіоналізація публічних закупівель, що надасть можливість підвищити якість та керованість процесом організації процедур закупівлі, забезпечить економію бюджетних коштів, посилить підзвітність замовників та дозволить інтегрувати функцію публічних закупівель у цілісну систему управління державними фінансами. Професіоналізація публічних закупівель розглядається як необхідна складова адаптації до міжнародних стандартів та оптимізації в єдиній системі централізованих та децентралізованих публічних закупівель.

З метою професіоналізації публічних закупівель Законом України «Про публічні закупівлі» від 25.12.2015 року № 922-VIII (далі – Закон) запроваджене нове поняття «уповноважена особа». Пунктом 35 статті 1 Закону уповноважена особа визначена як службова, по-

ЗМІСТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Дем'янчук Ю.В. Актуальні антикорупційні заходи українського законодавства	3
Бровко Н.І. Філософсько-правовий аналіз правосвідомості сучасної молоді у трансформуючому суспільстві	4
Пахомова А.О. Новели правової політики європейського союзу в сфері наукової діяльності	5
Ковальчук І.В. Проблеми та перспективи реформи децентралізації в Україні	6
Єфремова І.І. Немайнові права юридичних осіб	7
Мельниченко О.О. Особливості юридичної техніки у правозастосовчій діяльності	8
Мельник О.Г. Правові основи та особливості перетину кордону для українців за умовами безвізового режиму з країнами ЄС	10
Кузьменко Я.П. Актуальні питання загальної теорії прав людини	11
Ломакіна І.Ю. Виняткове значення та пріоритетність розвитку сільського господарства як безпосереднього об'єкту державного регулювання	12
Щериця С.І. Деякі аспекти кримінологічної профілактики злочинності серед неповнолітніх	13
Мукоїда І.І. Визначення змісту правовідносин у системі права України: теоретичний аспект	14
Сокиринська О.А. Міжнародний збройний конфлікт та збройний конфлікт неміжнародного характеру	15
Малишко І.В. Особливості становлення та розвитку законодавства про соціальний захист безпритульних дітей	16
Терещук М.М. Категорія «інтерес» як критерій дихотомії права	17
Биковець О.І. Правовий статус уповноваженої особи в сфері публічних закупівель	18
Самойлович А.А. Об'єкт адміністративного правопорушення у галузі рослинництва	20
Мельник Л.М. Проблема клонування людини: правовий та релігійно-етичний аспекти	21
Харьковщенко Ю.Є. Книгодрукарська діяльність Ф. Скорини в Україні	22
Обіюх Н.М. Правові проблеми розуміння поняття «біобезпека» в екологічному праві	23
Росавіцький О.О. Вплив християнства на формування державності в Європі	24
Ярмола О.В. Етико-політична проблематика в філософських поглядах Ян Сьона	24
Мохонько О.О. Особливості застосування до неповнолітніх заходів процесуального примусу, пов'язаних із ізоляцією	25

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ТА ЛІНГВІСТИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ В УМОВАХ ОСВІТНІХ РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Борщовецька В.Д. Труднощі формування англomовних умінь в аудіюванні у майбутніх філологів	27
Шмирова О.В. Концептуальні основи інформатизації освіти	28
Погоріла С.Г. Роль мотивації магістрів з економіки і підприємництва у формуванні готовності до професійно-педагогічної діяльності	29